

70. சதாசிவக்கண்ணி

சீராருஞ் செல்வஞ் சிறந்தசச்சி தானந்தத்
தாராள வாழ்வே தனியே சதாசிவமே.

சீர்ஆரும் செல்வம் சிறந்த சச்சிதானந்தத்
தாராள வாழ்வே தனியே சதாசிவமே.

நன்மை மிகுந்த செல்வம் சிறந்த சச்சிதானந்தப் பொலிவுடைய
வாழ்வே! தனிப் பொருளே! சதாசிவமே! 1

இல்லையென்று சொல்பவர்க்கு முண்டென் றிசைப்பவர்க்கும்
நல்லமை யாயிருக்கு நட்பே சதாசிவமே.

இல்லை என்று சொல்பவர்க்கும் உண்டு என்று இசைப்பவர்க்கும்
நல்லமைஆய் இருக்கும் நட்பே சதாசிவமே.

உன்னை இல்லை என்று கூறுபவர்க்கும், உண்டு என்று
கூறுபவர்க்கும் நட்பாயிருக்கும் நட்பே சதாசிவமே! 2

பாவிகளைப் புண்ணியரைப் பட்சமுட னோம்பியவர்க்
காவனதந் தாளு மரசே சதாசிவமே.

பாவி்களைப் புண்ணியரைப் பட்சமுடன் ஒம்பி யவர்க்கு
ஆவன தந்து ஆளும் அரசே சதாசிவமே.

பாவிகளையும், புண்ணியர்களையும் அன்புடன் பேணி யவர்க்கு
ஆவன அருளி ஆண்டுகொள்ளும் அரசே சதாசிவமே! 3

ஞாலத் தருக்கா னமனுலகெய் தாதிருக்கக்
காலைப் பிடிப்பார் கருத்தே சதாசிவமே.

ஞாலத்தருக்கு ஆன நமன் உலகு எய்தாது இருக்கக்
காலைப் பிடிப்பார் கருத்தே சதாசிவமே.

உலகத்தாருக்கு உள்ளதான இயமன் உலகம் அடையாமல்
இருக்க, உன் திருவடியைப் பிடிப்பார்தம் கருத்தாயுள்ள
சதாசிவமே! 4

பாடவுள்ள மூர்த்தம் பலமறைசொன் னாலுமெற்குத்
தேடிவந்த சேயே சிரேட்டஞ் சதாசிவமே.

பாட உள்ள மூர்த்தம் பலமறை சொன்னாலும் ஏற்குத்
தேடி வந்தசேயே சிரேட்டம் சதாசிவமே.

பாடுதற்குரிய மூர்த்தங்கள் பல என வேதங்கள் சொன்னாலும்,
எனக்காக என்னைத் தேடி வந்த செவ்வேட் பரமனே! விசேடமான
சதாசிவமே! 5

ஏசில் சிவவுருவ மெத்தைக்கண் டாலுமுற்ற
ஈசனெனத் தாழ்த லெழிலே சதாசிவமே.

ஏசுஇல் சீவஉருவம் எத்தைக் கண்டாலும் உற்ற
ஈசன் எனத் தாழ்தல் எழிலே சதாசிவமே.

குற்றம் அற்ற சிவ உருவம் எதைக் கண்டாலும், எனக்கு உரிய
கடவுள் என நினைத்து வணங்குதல் அழகே சதாசிவமே! 6

அஞ்ஞான மென்னுமழுக் கான்மாவை மூடினதால்
மெய்ஞ்ஞான மின்றலைதன் மெய்யே சதாசிவமே.

அஞ்ஞானம் என்னும் அழுக்கு ஆன்மாவை மூடினதால்
மெய்ஞ்ஞானம் இன்று அலைதல் மெய்யே சதாசிவமே.

அறியாமை என்னும் அழுக்கு ஆன்மாவை மூடினதால்,
மெய்யறிவு இல்லாமல் அலைதல் மெய்யே சதாசிவமே! 7

சேற்றைமழை போக்குமன்றிச் சேறகற்றா தவ்வாறு
ஆற்றலன்றிப் போகா தசுத்தஞ் சதாசிவமே.

சேற்றை மழை போக்கும் அன்றிச்சேறு அகற்றாது அவ்வாறு உன்
ஆற்றல் அன்றிப் போகாது அசுத்தம் சதாசிவமே.

சேற்றை மழைதான் போக்கும்; அவ்வாறின்றிச் சேறே தன்
அசுத்தத்தை அகற்றாது. அதுபோல், உன் அருள் வலிமையின்
உதவியில்லாமல் ஆணவமல அசுத்தம் போகாது சதாசிவமே! 8

கண்ணான் முகம்பார்க்கக் கண்ணாடி வேண்டுமாப்போல்
விண்ணேற்ற குன்றனருள் வேண்டுஞ் சதாசிவமே.

கண்ணால் முகம் பார்க்கக் கண்ணாடி வேண்டாமப் போல்
விண் ஏற்றகு உன்றன் அருள் வேண்டும் சதாசிவமே.

கண்ணினால் முகத்தைப் பார்க்கக் கண்ணாடியின் உதவி
வேண்டுவதுபோல், விண்ணுலகம் செல்வதற்கு உன்னுடைய
அருள் வேண்டும் சதாசிவமே! 9

நல்லறலிற் பானுவிம்ப நன்றாத் தெரிவதுபோல்
நல்லுயிரி னீவிளங்கு ஞாயஞ் சதாசிவமே.

நல்அறலில் பானு விம்பம் நன்றாத் தெரிவது போல்
நல்உயிரில் நீ விளங்கு ஞாயம் சதாசிவமே.

நல்ல தெளிவான நீரில் சூரியனின் பிம்பம் நன்றாகத்
தெரிவதுபோல், நல்ல உயிரில் நீ விளங்கும் நியாயம்
சதாசிவமே! 10

ஆசைமலை போலவிங்கே யானாலும் போங்காலம்
காசம் வராதேயென் கண்ணே சதாசிவமே.

ஆசை மலைபோல இங்கே ஆனாலும் போம்காலம்
காசம் வராதே என் கண்ணே சதாசிவமே.

ஆசை ஆனது இங்கு மலைபோல் வளர்ந்தாலும், இறந்து
போகும் காலத்தில் ஒரு காசம் கூட வராது என் கண்ணே
சதாசிவமே! 11

பொன்னீட்டி னோரைவிட்டுப் போனாலும் போமவரப்
பொன்னைவிட்டுப் போனாலும் போவார் சதாசிவமே.

பொன் ஈட்டினோரை விட்டுப் போனாலும் போம் அவர்அப்
பொன்னை விட்டுப் போனாலும் போவார் சதாசிவமே.

பொன்னானது சம்பாதித்தவரை விட்டுப் போனாலும்
போய்விடும்; அவர் அந்தப் பொன்னை விட்டு இறந்து போனாலும்
போவார் சதாசிவமே! 12

காயகற்ப வாழ்வுமொரு காலமழி வாமெனிற்கீழ்
ஆயுழை யாக்கைநிலை யாமோ சதாசிவமே.

காயகற்ப வாழ்வும் ஒரு காலம் அழிவுஆம் எனில் கீழ்
ஆயபுலை யாக்கை நிலை ஆமோ சதாசிவமே.

காயகற்பம் உண்டு நீண்ட நாள் வாழ்வோரும் ஒரு காலத்தில்
அழிவர் என்றால், கீழான புலாலினால் ஆன உடம்பு நிலையாக
இருக்குமோ? சதாசிவமே! 13

திண்மையுற்ற சித்தியெல்லாந் தீழ்ப்பாமென் றல்மனார்
உண்மைவித்தை காட்டினது முண்டே சதாசிவமே.

திண்மை உற்ற சித்தி எல்லாம் தீழ்ப்புஆம் என்று அல்மனார்
உண்மை வித்தை காட்டினதும் உண்டே சதாசிவமே.

உறுதியுற்ற சித்திகள் எல்லாம் கீழானவை என்று அல்லம
பிரபு என்பவர் உண்மை வித்தையையும் காட்டினதும் உண்டு
சதாசிவமே! 14

தூயபடி கம்போன்ற வான்மாவைத் துப்புடையோர்
காயமுள்ள போதேதான் காண்பார் சதாசிவமே.

தூய படிகம் போன்ற ஆன்மாவைத் துப்புஉடையோர்
காயம் உள்ள போதேதான் காண்பார் சதாசிவமே.

தூய பளிங்கு போன்ற ஆன்மாவைத் தூய்மையுடையவர் இவ்
உடம்பு உள்ளபோதேதான் காண்பார் சதாசிவமே! 15

நாஞ்சாமி யென்னாம னல்லருளி னானுநிற்கும்
ஒஞ்சோகம் பாவனையோ ருய்வார் சதாசிவமே.

நாம்சாமி என்னாமல் நல்லருளில் நாளும் நிற்கும்
ஓம் சோகம் பாவனையோர் உய்வார் சதாசிவமே.

நாம் கடவுள் (அஹம் பிரம்மாஸ்மி) என்று கூறாமல் சிறந்த
அருளில் எப்போதும் நிலைபெறும் ஓம் சோகம் பாவனையோர்
பிழைப்பார் சதாசிவமே! 16

பொய்ம்மார்க்க மத்தனையும் பொய்யெனவே தள்ளிநிற்கும்
மெய்ம்மார்க்க மொன்றேதான் வேண்டுஞ் சதாசிவமே.

16. சோகம்பாவனை - இதன் பொருள் விவரமெல்லாம் 5-வது மண்டலமாகிய திருப்பாவின்
39 7 - ஆம் பாட்டின் குறிப்புரையிற் காணலாம்

பொய்ம்மார்க்கம் அத்தனையும் பொய்யெனவே தள்ளி நிற்கும்
மெய்ம்மார்க்கம் ஒன்றேதான் வேண்டும் சதாசிவமே.

பொய் வழியைப் போதிக்கும் அத்தனையும் பொய் என்று நீக்கி
நிற்கும், மெய்வழி ஒன்றேதான் வேண்டும் சதாசிவமே! 17

**பொய்வீடு கட்டியதிற் பொய்வாழ்க்கை யற்றேனுள்
மெய்வீட்டு வாழ்க்கையினி வேண்டுஞ் சதாசிவமே.**

பொய் வீடு கட்டி அதில் பொய் வாழ்க்கை உற்றேன் உன்
மெய் வீட்டு வாழ்க்கை இனி வேண்டும் சதாசிவமே.

அழிந்து போகும் பொய் வீடு கட்டி அதில் பொய் வாழ்க்கை
வாழ்கின்றேன்; அழியாத உன் மெய்யான வீட்டில் வாழும் வாழ்க்கை
இனி வேண்டும் சதாசிவமே! 18

**கவ்வுநாய் வெள்ளெலும்பைக் கவ்விக் கடிப்பதுபோல்
இவ்வுலக விச்சையிது வேனோ சதாசிவமே.**

கவ்வு நாய் வெள் எலும்பைக் கவ்விக் கடிப்பது போல்
இவ்வுலக இச்சை இது ஏனோ சதாசிவமே.

வெறும் எலும்பை நாய் கவ்விக் கடிப்பதுபோல், இவ்வுலக
ஆசை ஆகும் இது ஏன்? சதாசிவமே! 19

**இவ்வுலக விச்சையென்ப தில்லைநிலை யாமுனடி
எவ்விதத்துஞ் சேரவெனா திச்சை சதாசிவமே.**

இவ் உலக இச்சை என்பது இல்லை நிலை ஆம் உன் அடி
எவ்விதத்தும் சேர எனாத இச்சை சதாசிவமே.

இந்த உலகத்து ஆசை என்பது எனக்கு இல்லை; நிலையான
உன் திருவடி எவ்விதமாவது சேர எனது ஆசை சதாசிவமே! 20

**கண்டனவெல் லாமறையக் காண்பதொன்று மேநிறையக்
கண்டு களிப்பதெந்தக் காலஞ் சதாசிவமே.**

கண்டன எல்லாம் மறையக் காண்பது ஒன்றுமே நிறையக்
கண்டு களிப்பது எந்தக் காலம் சதாசிவமே.

புறக்கண்ணால் கண்டன எல்லாம் மறைந்து போக, அகக் கண்ணால் காண்பது ஒன்று மட்டுமே நிறைந்திருக்கக் கண்டு மகிழ்வது எந்தக் காலம்? சதாசிவமே! 21

பாட்டிற் பயில்வதுபோற் பட்டாங் கபயாத்தம்
காட்டி யழைப்பதெந்தக் காலஞ் சதாசிவமே.

பாட்டில் பயில்வது போல் பட்டாங்கு அபய அத்தம்
காட்டி அழைப்பது எந்தக் காலம் சதாசிவமே.

என் பாட்டில் நீ இருப்பதுபோல், மெய்யாக அபயக்கரம்
காட்டி அழைப்பது எந்தக் காலம்? சதாசிவமே! 22

கூப்பிட் டழைத்திதன்மேற் கொள்பிறவி யில்லையெனக்
காப்பிட்டு வைப்பதெந்தக் காலஞ் சதாசிவமே.

கூப்பிட்டு அழைத்து இதன்மேல் கொள்பிறவி இல்லை எனக்
காப்புஇட்டு வைப்பது எந்தக் காலம் சதாசிவமே.

என்னைக் கூப்பிட்டு அழைத்து, 'உனக்கு இதற்கு மேல்
எடுக்கக்கூடிய பிறவி இல்லை' எனக் கூறிக் காவலில் வைப்பது
எந்தக் காலம்? சதாசிவமே! 23

அறிவை யறிவதுதா னார்த்தமென்று சொன்ன
குறியிற் கிடப்பதெந்நாள் கூறாய் சதாசிவமே.

அறிவை அறிவதுதான் அர்த்தம் என்று சொன்ன
குறியில் கிடப்பது எந்நாள் கூறாய் சதாசிவமே.

அறிவு வடிவான இறைவனை அறிவதுதான் உண்மை
அறிவு என்று சொன்ன அடையாளத்தில் கிடப்பது எந்நாள் கூறாய்;
சதாசிவமே! 24

நினைப்பு மறப்புமற்று நிற்குஞ் சமாதிக்
கெனைப்புணர்த்த லெந்நா ளியம்பாய் சதாசிவமே.

நினைப்பும் மறப்பும் அற்று நிற்கும் சமாதிக்
எனைப் புணர்த்தல் எந்நாள் இயம்பாய் சதாசிவமே.

நினைப்பும் மறப்பும் ஆகிய இரண்டு நிலைகளும் இல்லாமல்
நிலைபெறும் சமாதியில் என்னை நிறுத்தல் எந்நாள் கூறுவாயாக
சதாசிவமே! 25

**முப்பத்தா நிற்குமுதன் மூலமா யுள்ளவுனை
எப்போ தடைந்துசுக மேற்பேன் சதாசிவமே.**

முப்பத்துஆறிற்கும் முதல் மூலமாய் உள்ளஉனை
எப்போது அடைந்து சுகம் ஏற்பேன் சதாசிவமே.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் முதல் மூலகாரணமாய் உள்ள
உன்னை எப்போது அடைந்து இன்பம் ஏற்பேன்? சதாசிவமே! 26

**சற்குருவுக் குச்சீடன் சற்புத்ர னாவதுபோல்
அற்பனுமுன் னாற்புதல்வ னானேன் சதாசிவமே.**

சற்குருவுக்குச் சீடன் சற்புத்திரன் ஆவதுபோல்
அற்பனும் உன்னால் புதல்வன் ஆனேன் சதாசிவமே.

சற்குருவுக்குச் சீடன் சற்புத்திரன் என்னும் தகுதி
பெறுவதுபோல், அற்பனாகிய நானும் உன்னால் புதல்வன் என்னும்
தகுதி பெற்றவன் ஆனேன் சதாசிவமே! 27

**தந்தைநீ சேய்நானென் றுள்ள தகைமையினால்
எந்தவித மும்பற் றிருக்குஞ் சதாசிவமே.**

தந்தை நீ சேய் நான் என்று உள்ள தகைமையினால்
எந்தவிதமும் பற்று இருக்கும் சதாசிவமே.

நீ என்னுடைய தந்தையாகவும் நான் உன்னுடைய
பிள்ளையாகவும் உள்ள தன்மையினால், எந்தவிதத்திலும் உனக்கு
என்மீது பற்று இருக்கும் சதாசிவமே! 28

**பாலகரை யிங்கே படிப்பிப்போர் பற்றுவது
போல வெனைவலித்துப் போவாய் சதாசிவமே.**

பாலகரை இங்கே படிப்பிப்போர் பற்றுவது
போல எனை வலித்துப் போவாய் சதாசிவமே.

இவ்வுலகில் பாலரைப் படிப்பிக்கின்றவர் பற்றிக் கொள்வது போல், என்னையும் நீ பற்றிக் கொண்டு செல்வாய் சதாசிவமே! 29

**காட்டுழவை முன்னாட்டைக் காட்டுவது போனமன்முன்
காட்டிக் கொடுப்பாயோ கந்தா சதாசிவமே.**

காட்டு உழவைமுன் ஆட்டைக் காட்டுவது போல் நமன் முன்
காட்டிக் கொடுப்பாயோ கந்தா சதாசிவமே.

காட்டில் வாழும் புலிக்கு முன் ஒரு ஆட்டைக் காட்டுவது போல், இயமன் முன்னே என்னைக் கந்தா! சதாசிவமே! காட்டிக் கொடுப்பாயோ? 30

**நீலக் கடுவிழியார் நேயமறந் துன்னருளாம்
பாலைக் குடிக்கவெனைப் பாராய் சதாசிவமே.**

நீலக் கருவிழியார் நேயம் மறந்து உன் அருள் ஆம்
பாலைக் குடிக்க எனைப் பாராய் சதாசிவமே.

கரிய நஞ்சு போன்ற கண்கள் உடையவர் அன்பை மறந்து, உன் அருளாகும் பாலைக் குடிக்க என்னைச் செய்தருள்வாயாக சதாசிவமே! 31

**பேசும்பேச் செல்லாமுன் பேச்சா விருக்குமெனின்
பாசமறு மன்றோகண் பாராய் சதாசிவமே.**

பேசும் பேச்சு எல்லாம் உன் பேச்சா இருக்கும் எனின்
பாசம் அறும் அன்றோ கண்பாராய் சதாசிவமே.

நான் பேசுகின்ற பேச்சு எல்லாம் உன்னைப் புகழ்ந்து பேசும் பேச்சாக இருக்குமானால், என் பாசங்கள் அற்றுப் போய்விடும் அல்லவா? கடைக்கண் பாராய்! சதாசிவமே! 32

**சோற்றைப் புசித்துச் சுகம்பெறவென் றோம்புநெய்த்தோர்
ஊற்றுச் சடமயக்கை யோட்டாய் சதாசிவமே.**

30. “கந்தாசதாசிவமே” என்றியம்பியவாற்றானும், ஈற்றுக்கண்ணியில் “எம்மானருணகிரியீசா” எனக் கூறியவாற்றானும் சதாசிவம் எனக்கூறப்பட்ட பெயர்ப்பொருள் குமார சிவமேயல்லாது பிறிதில்லையென்க

சோற்றைப் புசித்துச் சுகம் பெற என்று ஒம்பு நெய்த்தோர்
ஊற்றுச் சடமயக்கை ஒட்டாய் சதாசிவமே.

சோற்றை உண்டு இன்பம் பெற என்று பேணும் இரத்தம்,
ஊற்றான உடம்பு மயக்கத்தை ஒட்டுவாயாக சதாசிவமே! 33

நிட்டைதனி லுண்மயக்கங் கொண்டிடார் நீளுடம்பு
விட்டாலு மம்மயக்க மேவார் சதாசிவமே.

நிட்டைதனில் உள்மயக்கம் கொண்டிடார் நீள்உடம்பு
விட்டாலும் அம்மயக்கம் மேவார் சதாசிவமே.

நிட்டை கூடியவர் மனத்தில் எவ்வித மயக்கமும்
கொள்ளமாட்டார்; பெரிய உடம்பை நீத்தாலும் அம்மயக்கத்தைப்
பொருந்தார் சதாசிவமே! 34

தோன்று முயிர்க்குடம்பு தோன்றியமுன் னாடொடங்கி
ஈன்றவளெண் சொல்வோ ரெவரே சதாசிவமே.

தோன்றும் உயிர்க்கு உடம்பு தோன்றிய முன்னாள் தொடங்கி
ஈன்றவள் எண் சொல்வோர் எவரே சதாசிவமே.

பிறக்கும் உயிர்க்கு உடம்பு எடுத்த முன் நாள் தொடங்கிப்
பெற்றவள் எண்ணிக்கையைச் சொல்வோர் எவர்? சதாசிவமே! 35

இன்னுந்தா யுண்டென் றிசைக்காம லிப்பிறப்போ
டன்னையருட் சத்தியென வாக்காய் சதாசிவமே.

இன்னும் தாய் உண்டு என்று இசைக்காமல் இப்பிறப்போடு
அன்னை அருட்சத்தி என ஆக்காய் சதாசிவமே.

இன்னும் எனக்குத் தாய் உண்டு என்று கூறாமல், இந்தப்
பிறப்புடன் எனக்குத் தாய் அருள்சத்தி என்று ஆக்குவாயாக
சதாசிவமே! 36

இப்பார் நசையினர்கட் கிட்டபதந் தேசமின்றி
எப்போது மெங்குநினை யென்னாய் சதாசிவமே.

இப்பார் நசையினர்கட்கு இட்டபதம் தேசம் இன்றி
எப்போதும் எங்கும் நினை என்னாய் சதாசிவமே.

இம்மண்ணுலகத்தை விரும்பினவர்களுக்கு வழங்கும் பதம் நாடு ஆகும்; அதுபோல் இல்லாமல், எப்போதும் எங்கும் உன்னை நினைப்பாயாக என்று அருள்வாயாக சதாசிவமே! 37

**நீச்சநிலை யற்றவரு ணேயப் பரவையினான்
மூச்சடங்கி யேகிடக்க முன்னாய் சதாசிவமே.**

நீச்சநிலை அற்ற அருள் நேயப் பரவையில்தான்
மூச்சு அடங்கியே கிடக்க முன்னாய் சதாசிவமே.

நீந்த முடியாத ஆழமுடைய அருளாகிய அன்புக் கடலில், நான் மூச்சு அடங்கியே மூழ்கிக் கிடக்க நினைப்பாயாக சதாசிவமே! 38

**உள்ளுக்குள் னேதா னொளித்துக்கொண் டேயிருக்கும்
கள்ளப் பொருளையெற்குக் காட்டாய் சதாசிவமே.**

உள்ளுக்குள்ளே தான் ஒளித்துக் கொண்டே இருக்கும்
கள்ளப் பொருளை எற்குக் காட்டாய் சதாசிவமே.

என் மனத்திற்குள் ஒளித்துக் கொண்டிருக்கும் கள்ளத்தனமான பொருளான உன்னை எனக்குக் காட்டுவாயாக சதாசிவமே! 39

**மாயையென்ப துன்னு மனமோக மாமதனை
மாய வுபாயமிழை மாசில் சதாசிவமே.**

மாயை என்ப துன்னும் மனமோகம் ஆம்அதனை
மாய உபாயம் இழை மாசில் சதா சிவமே.

மாயை என்பன நெருங்கியுள்ள மனத்தின் அதிக ஆசை; அது ஒழிய வழியைச் செய்வாயாக குற்றமில்லாத சதாசிவமே! 40

**நெஞ்சநல்ல தேலைந்து நல்லனவே நெஞ்சமொன்று
நஞ்சாகி னவ்வைந்து நஞ்சே சதாசிவமே.**

நெஞ்சம் நல்லதேல் ஐந்தாம் நல்லனவே நெஞ்சம் ஒன்று
நஞ்சு ஆகின் அவ் ஐந்தாம் நஞ்சே சதா சிவமே

மனம் நல்லதானால் ஐம்பொறிகளும் நல்லவனவாகும்; ஒரு மனம் நஞ்சு ஆகுமானால், அந்தப் பொறிகள் ஐந்தும் நஞ்சாகிவிடும் சதாசிவமே! 41

ஐந்து மறிந்திடினு மைந்து மடங்கிடினும்
சிந்தைநிற்க நின்றலன்றோ திட்டஞ் சதாசிவமே.

ஐந்தும் அறிந்திடினும் ஐந்தும் அடங்கிடினும்
சிந்தை நிற்க நின்றல் அன்றோ திட்டம் சதாசிவமே.

ஐம்புலன்களை அறிந்திடினும், ஐம்புலன்களும் அடங்கினாலும்,
மனம் அடங்கி நின்றல் அல்லவா நிறைவான செயலாகும்
சதாசிவமே! 42

சாதனத்தி லேறமயந் தன்னைமறந் தேதுயிலின்
ஏதமுடைக் கேவலம்வந் தேயுஞ் சதாசிவமே.

சாதனத்தில் ஏறு அமயம் தன்னை மறந்தே துயிலின்
ஏதம் உடைக் கேவலம் வந்து ஏயும் சதாசிவமே.

சாதனையில் மேற்சொல்லும்போது தன்னை மறந்து
உறங்கினால், குற்றமுடைய கேவல அவத்தை வந்து சேரும்
சதாசிவமே! 43

சாதனத்தி லேறமயந் தாழ்ந்த விடயநினைப்
பேதுமுறு மேற்சகல மெய்துஞ் சதாசிவமே.

சாதனத்தில் ஏறு அமயம் தாழ்ந்த விடய நினைப்பு
ஏதம் உறுமேல் சகலம் எய்தும் சதாசிவமே.

சாதனையில் மேற்செல்லும்போது, கீழான பொருள்
நினைப்பு ஏதேனும் தோன்றினால் சகலாவத்தை வந்து சேரும்
சதாசிவமே! 44

நானினைத்தா னீவாராய் நானினையே னேல்வருவாய்
ஈனமற்ற வுன்னிலைமை யென்னே சதாசிவமே.

நான் நினைத்தால் நீ வாராய் நான் நினையேனேல் வருவாய்
ஈனம் அற்ற உன் நிலைமை என்னே சதாசிவமே.

நான் உன்னை நினைத்தால் நீ வரமாட்டாய்; நான் நினையாது
போனால் வருவாய்; இழிவற்ற உன் நிலைமைதான் என்ன
சதாசிவமே? 45

வேமுனெடுத் தாலரிசி வெந்துகுழைந் தாலுதவா
தாமெனவு நன்றா யறிந்தேன் சதாசிவமே.

வேம் முன் எடுத்தால் அரிசி வெந்து குழைந்தால் உதவாத
ஆம் எனவும் நன்றாய் அறிந்தேன் சதாசிவமே.

வேகும் முன்பே வேகும் சோற்றை எடுத்தால் அது
அரிசியாக இருக்கும்; அது நன்கு வெந்து குழை கூழானாலும்
உண்ண உதவாது. இவ்விரு நிலைகளையும் நன்றாய் அறிந்தேன்
சதாசிவமே! 46

நினக்குநா னுள்ளாயு நிற்கயன்மை யாயும்
எனக்குணீ யாயுநிற்ற லென்னே சதாசிவமே.

நினக்கு நான் உள்ளாயும் நிற்க அயன்மையாயும்
எனக்குஉள் நீயாயும் நிறறல் என்னே சதாசிவமே.

உனக்கு நான் உள்ளாகவும் அயலாகவும் நிற்க, எனக்குள்ளே
நீ ஆக நிறறல் என்ன காரணம்? சதாசிவமே! 47

நானருளி லேயடங்க நல்லருளுன் கண்ணடங்க
நீநினைவு கூர்வதெந்த நேரஞ் சதாசிவமே.

நான் அருளிலே அடங்க நல் அருள் உன் கண் அடங்க
நீ நினைவுகூர்வது எந்த நேரம் சதாசிவமே.

நான் அருளுக்குள் அடங்கவும், அந்த நல்ல அருள்
உன்னில் அடங்கவும், நீ நினைத்தருள்வது எந்த நேரத்தில்?
சதாசிவமே! 48

எண்ணமறி வாய்முடிக்கு மெண்ணமறி யேன்றயவு
பண்ணியிட னிற்கே பரங்காண் சதாசிவமே.

எண்ணம் அறிவாய் முடிக்கும் எண்ணம் அறியேன் தயவு
பண்ணிஇடல் நிற்கே பரம் காண் சதாசிவமே.

நினைப்பை அறிவாக முடிப்பதற்குத் தக்க நினைப்பை நான்
அறியேன்; நினைவை அறிவாகத் தயவுபண்ணுதல் உன்னைச்
சார்ந்ததாகும் சதாசிவமே! 49

எம்மா னருணகிரி யீசா வுனைமருவும்
செம்மாப் பெனுள்விரியச் செய்யாய் சதாசிவமே.

எம்மான் அருணகிரி ஈசா உனை மருவும்
செம்மாப்பு என் உள் விரியச் செய்யாய் சதாசிவமே.

எமது தெய்வமான அருணகிரிநாதரின் ஈசனே! உன்னைச் சாரும்
இறுமாப்பு என் மனத்துள் பரவச் செய்வாயாக சதாசிவமே! 50

ஆகப்பிரபந்தம் எழுபதினும் போந்த திருப்பாடல் 1146

தெய்வவணக்கச் செய்யுள் 3

ஆகத் திருப்பாடல் 1149

